

[Ingerlise Koefoed]

enkelt af de andre. Kulturudvalget har haft besøg af én lokalradio oppe fra Nordsjælland, som gerne ville have reklamer.

I øvrigt siger jeg, at jeg ved, der er delte meninger i Sammenslutningen af lokale radio- og tv-stationer i Danmark, men at der er flertal imod reklamefinansiering. De andre kunne jo skrive og komme og påvirke os, men det har de altså ikke gjort.

Jeg vil gerne sige til hr. Dohrmann, at når jeg ikke ønsker reklamefinansiering, betyder det ikke, at jeg ønsker organisationsindflydelse. SF har mig bekendt kun én eller to egne lokalradioer her i landet; resten går vi ind i på lige fod med alle andre, når vi bliver bedt om det, eller når der er noget, vi ønsker at fortælle.

Jeg ønsker en fri lokalradio, fri for erhvervslivet og reklamefinansiering, fri for organisationernes pres hvad enten det er fagforeninger eller det er arbejdsgiverforeninger. Det er mit svar, og det skal være min forklaring på, hvorfor jeg ønsker at ligestille alle lokalradioer og derfor vil sikre dem en eller anden form for offentligt tilskud.

Og til hr. Helge Sander: ja, jeg har erkendt, at der er kommet reklame i TV 2, og at det, som jeg sagde, kan komme til at gå ud over de små erhvervsdrivende. Men jeg har forklaret heroppefra, hvorfor jeg alligevel ikke ønsker reklamefinansiering: det skal TV 2 ikke presse os til, for problemerne med de små bevægelsesradioer og sådan noget er præcis de samme, som de hele tiden har været. De problemer eksisterer desværre også med denne lovgivning, hvor vi nu igen står med en lovgivning om lokalradio og lokal-tv uden en øre finansiering, hverken den ene form, vi ikke vil have, eller den anden form, I andre ikke vil have.

Jeg kan godt se, at der kan være nogle svagheder i den finansieringsform, vi har lagt frem. Jeg havde meget gerne, bl.a. fra hr. Bilgrav-Nielsen, set et andet forslag. Jeg går meget gerne her imellem anden og tredje behandling ind i forhandling med hr. Bilgrav-Nielsen om et andet forslag end lige netop det forslag, vi har lagt frem. Hr. Bilgrav-Nielsen og andre her ved godt, at det var vores bud på en offentlig finansiering, men vi har hele tiden sagt, at vi var åbne over for andre modeller. Vi har behandlet det her meget længe, og vi har ikke set skyggen af andet end den gammeldags model, der hedder,

at vi må reklamefinansiere, for ellers kan de ikke klare sig.

Jeg vil stadig væk opfordre til, at man kommer frem med noget her imellem anden- og tredjebehandlingen. Nu skal vi have det tilbage i udvalget, og så kan vi lige så godt få hr. Bilgrav-Nielsen ud af busken med hensyn til, hvad det er for et forslag, han forestiller sig. Det er et forslag, han har talt om ind imellem, mens vi har drøftet disse ting, men som jeg er meget ked af at vi ikke har fået at se ellers.

Jeg er tilfreds med, at dagbladene heller ikke denne gang fik lov til at snige sig ind og lave egne lokalradioer og lokal-tv. Jeg mener stadig væk, at dermed ville vi have støttet en monopolisering af informationsformidlingen, som ligger langt fra vores ønsker.

Jeg er tilfreds med, at de politiske partier og de religiøse bevægelser igen på linje med alle andre, der ønsker at komme i lokalradio og lokal-tv, får lejlighed til at købe sendetid. De svar, vi har fået fra ministeren under udvalgsbehandlingen, om, hvad man egentlig forstår ved »religiøse bevægelser«, har været så løse, at jeg synes, det er fuldkommen umuligt at finde nogen faste retningslinjer. Der er frit spil for både den ene og den anden part til at købe sendetid, hvis de i øvrigt har råd til det, og det kan selvfølgelig godt være et stort problem. Men jeg synes i hvert fald, at det er en åbenhed, som jeg er glad for at vi har fået ind igen.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Der er ikke meget nyt i lovforslag eller debat, ej heller i ændringsforslagene. Det er vel tredje eller fjerde gang, de præsenteres for os inden for de sidste par år.

Det er interessant, at der denne gang er et lovforslag fra regeringen, som der ikke på forhånd er et forlig om. Det er interessant, at partier, der tidligere var enige om, at erhvervsvirksomheder, herunder dagblade, ikke direkte kunne få sendetilladelse, nu siger, at det skal de have. Det er interessant, at partier, der var enige med os andre om, at køb af sendetid for religiøse og politiske bevægelser ikke burde være tilladt – ikke mindst fra konservativ side var der en meget engagaret deltagelse, dengang vi satte den bestemmelse ind – løber fra det nu. Det er interessant, at regeringspartierne og ikke ministeren stiller